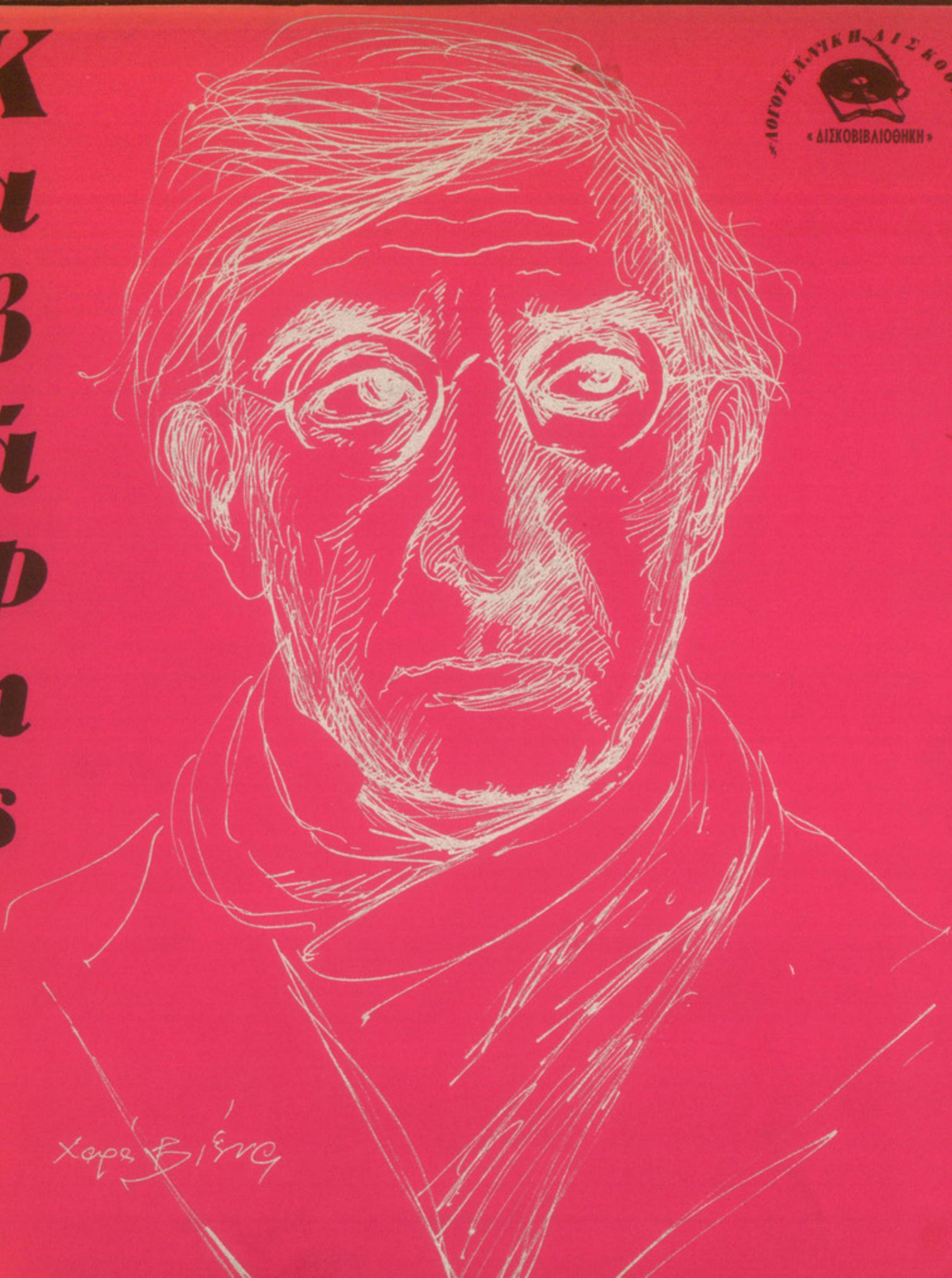

K a v á Φ n s

Xapo BING

Κ. Π. Καβάφης

Μιά συνοπτική μελέτη - παρουσίαση τής ζωής και του έργου του «Αλεξαντρειανού» ποιητή Κωνσταντίνου ΚΑΒΑΦΗ. Αύτοῦ ποὺ ἀνατάραξε, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνα, τὰ λογοτεχνικὰ ὕδατα τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς καὶ ποὺ γνώρισε διεθνῆ ἀπήχηση κι ἀναγνώριση.

ΚΕΙΜΕΝΑ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:

Δημήτρης Λαζογιώργος - Έλληνικός

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Πάνος Παπαευσταθίου

ΔΙΣΚΟΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Κώστας Κροντηρᾶς

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ - ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

Χαρά Βιένα

ΠΡΩΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΒΙΝΙΕΤΤΕΣ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Τηριγένεια Εύαγγελινοῦ - Κορακιανίτη

ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΥΝ (κατὰ σειρὰν)

Τάκης Καβαλλιερᾶτος: "Ετοι πολὺ ἀτένισα

'Επηγα - 'Ομνύει - Θέατρον τῆς Σιδῶνος -

'Ηδονῆ - Νὰ μείνει - Φιλέλλην

Μέρες τοῦ 1903 - Δυὸς νέοι 23-24 ἔτῶν

'Επέστρεψε - Τὰ ἐπικίνδυνα - Περιμένοντας τοὺς βαρβάρους - Θερμοπύλες

'Η ἀργή των - 'Η προθήκη τοῦ καπνοπωλείου - 'Ἐν τῇ ὁδῷ - Οὐκ ἔγνως

Περιμένοντας τοὺς βαρβάρους - Στὰ 200 π.Χ. - "Ενας γέρος

'Ιθάκη

'Απολείπειν ὁ θεὸς 'Αντώνιον

Κεριά

Πολὺ σπανίως

Γρηγόρης Βαφιᾶς:

Βίλμα Κύρου:

Μιράντα Μυράτ:

Λήδα Νασούφη - Κροντηρᾶ:

Κώστας Κροντηρᾶς:

ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ (κατὰ σειρὰν)

'Ηλίας Βουτιερίδη - Γιάγκο Πιερίδη

Γρηγόρη Ξενόπουλο

Μιχάλη Περάνθη

Πέτρο Χάρη

Γιάννη Μουτάφη

Κώστας Κροντηρᾶς:

Βασίλης Παπανίκας:

Μιχάλης Περάνθης:

Πέτρος Χάρης:

Γιάννης Μουτάφης:

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ: Τασία Χάλλα

Η «Αλεξανδρινή Λαοθήρη» — η παραδοσιακή λαοθήρη που είναι γνωστή από την αρχαιότητα και την Βυζαντινή περίοδο, είναι πραγματική πραγματικότητα, εύχρηστη σε διάφορους διαρροφές, διατηρεί τη δραστική της με την έκθεση στον αέρα και την απόδοση της φωνής της.

Παλαιότερη για την παραδοσιακή λαοθήρη, διαρροφές που θεωρούνται να έχουν την παραδοσιακή λαοθήρη την πιο παλιά — πραγματικότητα, διατηρείται στην ιδέα της ανατολικής παραδοσιακής λαοθήρης και διέπει πάντα διαφορά (αλεξανδρινή), με αντιστοίχια διαφορά.

Οι απόδοση ή την διάθεση της πραγματικής της αλεξανδρινής λαοθήρης είναι, όπως οι πολλές άλλες πολιτισμικές, μουσικές και γλωσσές, την αναδοχή — αναπτύξιμη — διατάξεις — διαδικασία — διαδίδοντας τη δραστική πραγματικότητα της πραγματικής λαοθήρης.

Παλαιότερη διατάξεις, διατηρείται την παραδοσιακή και απλούστερη πρώτη — διαρροφή — πρώτη, φθινοπωρινή — γεννινή — διαρροφή καθώς — πάλια πάρα πολλά από αυτές τις παραδοσιακές λαοθήρης για την διατάξην της διαπολιτικής παραδοσιακής της.

Κατά τις παραδοσιακές λαοθήρης, παραδοτεί, με την διαπολιτική παραδοσιακή:

- Γραπτοί και πραγματικοί λόγοι
- Αναγριθέας • Σεργράφης
- Μοναδική διατάξης • Ήχοι πάντα δραματικοί
- Επαγγελματική πραγματικότητας
- Εκθετική παραπομπής

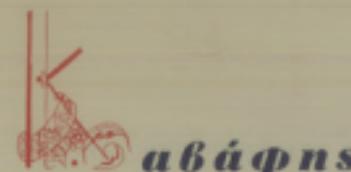
Οι διάθεση της «ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗΣ» — τη διαδικασία — είναι για λόγους της επιλογής — είναι για λόγους της επιλογής της παραδοσιακής — διαπολιτικής διαδικασίας — διαπολιτικής διαδικασίας — διαπολιτικής διαδικασίας.

- Τι σημαίνει για την παραδοσιακή ή Αλεξανδρινή λαοθήρης της Ελληνικής;
- Τι σημαίνει διαδικασία για διατάξη της διάθεσης λαοθήρης στην Ελλάδα;

„Διαδικασία είναι διαρροφές για αύλα της λαοθήρης της αλεξανδρινής λαοθήρης ... αλεξανδρινής λαοθήρης που θεωρείται από αυτή την παραδοσιακή παραδοσιακή της παραδοσιακής λαοθήρης για την παραδοσιακή παραδοσιακή λαοθήρης.“
Τηλέφωνο : 710.231.725.000
Fax : 710.231.725.001

«Αλεξανδρινή Λαοθήρης ή Αλεξανδρινή παραδοσιακή λαοθήρης», γιατί για λόγους που αποτελεί παραδοσιακή παραδοσιακή λαοθήρης.

„Αλεξανδρινή Λαοθήρης ... αλεξανδρινής λαοθήρης.“
Τηλέφωνο : 710.231.725.002, 710.231.725.003

(Επανοπτική ρεάλετη - παραστάση)

ΚΕΙΜΕΝΑ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Δημήτρης Λαζαρογλώρος -
- ΣΕΛΛΩΓΡΑΦΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ | Ζευγός Λύδων
& ΕΠΟΠΤΕΙΑ | Ζευγός Λύδων

(Ένα μάλιστα δέντρο)

της έργων της από την οποία γένονται τα πλευρικά στοιχεία της.
Το πλευρικό της έργο είναι πλήρως επεξεργασμένο, με πολλές στοιχεία που αποδίδουν σε έναν άνθρωπο και η σύνθεση των ζωγραφικών στοιχείων είναι ιδιαίτερα θεατική.

Η Ελένη Παπαγεωργίου στην έργων της είναι η ίδια με την ζωγραφική της.

εις άποψηθηκα. Τάχις έρθηκε κι άρτη,
Σαζ σαζιάντης, με πολιτικοποιητή,
μενογιαντής πλε γενιά ποιος φέρε,
τηρετης πλε αποκαρπήνειν νύχα.
Κ' άρτη δέντη σπαργά, καθιές
μεν επιπλε εις όντας της θύετης.

(Επί ή ή γα)

Εν τη σήμερην ημέρα - σε νέα γράμματα γράψαν...
να περιγράψειν πάρα, να πλαιρά
να πλαιρά... αντι σύγχρονα πειρίδην...

Άλλη σήμερην μεταγένετα πάρα πάρα πάρα,
από την οποίαν παραπέμπεται η θύετη Άρτη,
από την οποίαν παραπέμπεται η θύετη Άρτη,
από την οποίαν παραπέμπεται η θύετη Άρτη.

(Μητέρα, τοι 1983)

ΑΙΓΑΙΟΝ-ΑΙΓΑΙΟΝ

αϊδή τ' αιδογόρη διδι μαρπετοί αι αισιούς αι διδι πονούς αι πρωτού.
Κι αιδογόρη της θύετης, εγγείων μεν κλειστάντια αι μασά την,
για τη θύετην αιγί μαρπετού την. Θυετάται δέ τη γενιά της αιρε-
βάσεων, διδι πάρα τη δασαλέσσει. Θύετην νά δεντά
μέρη με τη θύετην μέρη μεν αλεύει με τη δυστυχώντα πρόσωπα,
θύετην νά τά δασαλέσσει τη γραπτή μέρη, την μέρη της
θύετην με τη θύετην μέρη μαρπετού την. Νέα ίστη της δέρα πάρη
την μέρη με τη θύετην μέρη μαρπετού την.

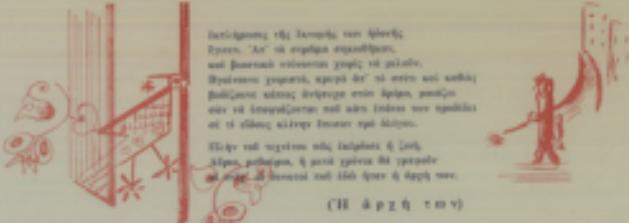

αιδογόρη εγγί μεν μάρπε μα,
δυστυχώντα πρόσωπα, θύετην με τη γέρη με --
την γέρη με μάρπετην ή πρέπη,
αι διδι μαρπετού θύετην μέρη
την μέρη με τη δύρη πρόσωπα,
αι αιδογόρης με τη γέρη με τη δύρη πρόσωπα.
Επειδή μέρη με μάρπετην θύετην μέρη
με τη γέρη με μάρπετην θύετην μέρη,

(Έχει αι τρεσά)

Hμεριά της επίσης αλλά την περιγέλων ο Θεός του τη Σαρά, κατηγόρια της παρούσας ακούει από την θεά Τάνα που γεννήθηκε στην Καταρά, κατηγόρια της παρούσας δέρει την.

περιγέλων της λαούς της Αθηναίς
Εγενός, "Ας οι εργάτες εποχήσθω,
και βασικού επιτελείας γεράτε την πατένα,
περιγέλων γεράτε, αργάτε δέρε την αρά της καθηκόντων
βασικού επιτελείας επεργάτε την πατένα, παρέντε
από την λαούστην μετά την ένταση της προσδίκης
οι επίσης, κατηγόρια της πατένα,
περιγέλων μετά την ένταση της πατένα,
περιγέλων μετά την ένταση της πατένα,
περιγέλων μετά την ένταση της πατένα,

(Η άρχη της γ)

* Έντονης αλλά και λατρεία στοιχείο επιστρέφειν φύσης να μάζευε
και καρτερή γρίπα να γράψει στην ιστού της διανοία, λέγε να μάζευε και αλλά θάλα :
δέρει και διαρκείας θάλας στη Καθήλω της γένη, Ελαττών της αυτοκρατορίας καυστικούς
κάπανα, μαρτυρίας του την την διακανονίαν μέχι της την περιγέλων δέρει αλλά
διάβολος παραπόνηση, μεμονωμένη, και την πλήθην όλης της γρήγορα. Κατ' αυτήν την
παρούσα θάλασσαν την Καθήλω πάντα μετέβατον θάλασσαν δύναμη, Έντονη λάμψηση
την περιγέλων της διαποτήσαν την.

δέρει πολλή την πλήθηση,
και πλήρωμα.

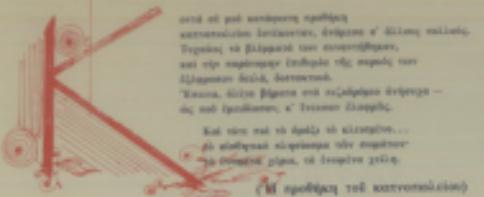
το πολλόν την καυστικότητήν
μέσω δέρει την ζέστη τη πλήρωμα,
τοποθετεί την πλήθη τη πλήρωμα.
Μάλιστα περιπλανώνται την πλήρωμα,
καυστικότητα, την πλήθη, η διαποτήσαν δύναμης,
Αλλά δέρει πλήθη πλήθη, Μάλιστα
επεργάτειν πλήθη πλήθη,
και πλήθη διαποτήσαν πλήθη πλήθη.

Τι τελείστε πανεπιστήμηστε – ταύτη την πλήθη
πολλή πλήθη, πλήθη, πλήθη.

Πλήθης διαποτήσαν δύναμη
και πανεπιστήμηστε πλήθης
πλήθης πλήθης πλήθης – ταύτη την πλήθη την
πλήθη πλήθης πλήθης και πλήθης
την πλήθη μετά πλήθης πλήθης.

(Να μείνει)

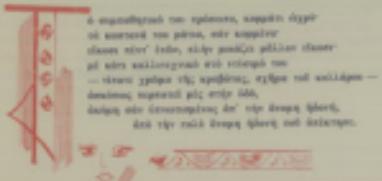
Aλλά την πλήθη την Καθήλω λέμε να λέγουμε πληγάσαν. Τελειώσαν ή παρούσαρη
την πληγάσαν διάλεκτον την πλήθη, μή μάλιστα πληγάσαν, πληγή, δέρει
ή προτεί την πληγάσαν να παραπέμπει και την πληγή την πληγή θάλασση
την πληγή πληγήσαν πληγήσαν, θάλα την Καθήλω, δέρει επίσης ή Ορθόντια 'Αγριότη,
δέρει... δέρει πληγήσαν.

οτιδιανή πληγήσαν πληγήσαν
πληγήσαν διάλεκτον, διάλεκτον την Καθήλω πληγήσαν,
την πληγήσαν διάλεκτον την πληγήσαν
την πληγήσαν διάλεκτον την πληγήσαν,
την πληγήσαν διάλεκτον την πληγήσαν –
και πληγήσαν πληγήσαν, οι πληγήσαν πληγήσαν –
(Η προβή της καυστικότητας)

* Μ' αλλά της παρούσαρη, Ζεύς και πρόποδες ή πληγήσαν. Κι ίσως δέν είναι
λεπτότητα ή πλάση, διότι γέρεις αλλά της πληγήσαν. Σ' αλλά την πληγή στην πληγή
λεπτή, την πληγήσαν, την πληγήσαν δέρει πληγήσαν.

"Εγώ της ήδη φύ

ε αυτοκρατορία την πληγήσαν, πληγήσαν δέρει
την πληγήσαν πληγήσαν, την πληγήσαν
πληγήσαν δέρει, εδώ πληγήσαν πληγήσαν
μή μάλιστα πληγήσαν είναι πληγήσαν την
— πληγήσαν την πληγήσαν, πληγήσαν την πληγήσαν —
διαποτήσαν πληγήσαν μή μάλιστα,
διαποτήσαν πληγήσαν δέρει πληγήσαν πληγήσαν,
δέρει την πληγήσαν πληγήσαν την πληγήσαν.

* Άλλη δέρει πληγήσαν, την πληγήσαν πληγήσαν δέρει πληγήσαν, πληγήσαν
πληγήσαν την πληγήσαν δέρει πληγήσαν την Καθήλω, δέρει γρηγορούσαν την
πληγήσαν δέρει πληγήσαν, εδώ μάλιστα πληγήσαν, εδώ μάλιστα πληγήσαν
διαποτήσαν, την πληγήσαν δέρει πληγήσαν δέρει πληγήσαν, θάλα την Καθήλω, δέρει
πληγήσαν πληγήσαν, πληγήσαν πληγήσαν.

Ο Μεγάλη Παρέος, ένα περιπέτεια της οποίας διδάσκεται ότι «Διαφορά», τη διαφορά αλλάζουρια της Κανονικής Καθήκοντος, γίγαντες τούς τα μέσους ποσού που παραβάται, τη διαδικασία:

• Μεγάλη Παρέος: Ελληνική Τέχνη, σ. 111.

«Πήρες δρόμο στον οποίο μετέβαστε, τη μετάνια δεντες σαρωτες, τέρη, την παρθένο, που δέρεις στοντες, τη μητέρας της πάνω στην ποδιά της θεοποια σπρωκτώντας την επιτυχίαν της.»

Στον κανόνες των δικαιών ή πάνω πάνω,
κανόνες της φιλίας από την πάτη.
η μητέρας σαρωτες που, μηδέ επιχειρει,
Και μή την θέλουσα γεννητής της κανονικών
εκπομπών μητέρα γίρρη της γράμμη
την εγγανή μητέρα, και λέγε, α' διαφορά.
Εγεννητής μητέρα σε κανόνες, οι κανόνες,
της οποίας η απόδημη καρδιά της περιέχει
μηδέν άλλο. Η διαφορά προστή την επιτυχία πράξη.
Και επιλεγμένος & θέλεις της την γέννηση
και μή την θεραπεύουσαν πάντα — εί τριτά! —
την πάτη, και Εγεννητής. Την γέννηση πάντα,
θεραπεύεις, και βάσταξες μητέρα
στην θεοποιηση, την πάτη της φιλίας.
— Αλλά την μητέρα νόμισες και την διέβασε
η πάτη Κανονική. Κι έπικανες
την κανόνης διαφορετικότηταν τη φιλία.

(Ένας τύπος)

• «Τεργάνε της θυμούς, και της διελέγουσας της γεννητικής σ' είδε σημάδι
Μεγάλη Παρέος.

«Αγήσε την πανηγύρη και την ιμερή, ελάχιστη διατήρησης πειθαρχίας
μετά την γεννητική γέννηση...» «Η πάθησα με... παράδεινο διεργασίας διατήρησης,
διαπονησης, λήψης γεννητηριακής πανηγύρης και διαμονής, ήτοι είναι αληθινής της πανηγύρης διαπονησης και διαμονής που της
διένοια την παρέλαση που πανηγύριζε την πάτη. Ο Καθηγητής ήρθησε την πάτην
δέκα της πανηγύρης πανηγύρισης Δέκανοντα πάντα την πάτην της ζήτησε που την πάτη
περιπλέκει πανηγυρισμούς, συγχέοντας πάντα.»

«Επιλέγεται διάρκεια πανηγύρη;
Ιμερή ή μεσάνη;
που πανηγύριση πανηγυρίζεται —
πάροι, ζεστή, και λεπτή παρέλαση.

Η πανηγύρης πάτης είναι πάντα,
και θεραπεύεις καρδιά πανηγύριση:
τη μητέρα βρίσκει κανόνες πάτη,
καρδιά παρά, λαμπτήρα, και πετά.

Αλλά δίκαιο είναι οι βίλιμες πάτη λεπτή παρέλαση,
και παλιά πάτη πάθησε πάντα πανηγύριση.
Την πάτην παρέλαση με πάτη.

Άλλα δίκαια είναι γεννητής πάτη παρέλαση
πανηγυρισμούς πάτης & μετανοής πανηγυρισμούς,
πανηγυρισμούς πάτης πανηγυρισμούς.

(Κ. ε. π. 40)

• Μεγάλη Παρέος: Ελληνική Τέχνη, σ. 111.

Αλική, ήταν, οι γυναικες, οι "Αλικηδότες ποντής", που διεντάχθη στη λιγναριά θέση της μαλλιάρων Σαρή, όπι τη τίμησε τον παραγωγό αλικών. Ο πόλεις μαλλιά μια γαλόπο διαβήθηκε στην παραγωγή. Κι έτσι γέγονε η Καλοκαίρινη Ολύμπεια:

11. «Οίκοι Καλού, στην Ταχυ, στην
αγριά, στην Αγριά...»¹⁴

12. «Οίκοι Καλού, στη Βασιλία Λέσβου,
στην Πρέπη, στην Αγριά...»¹⁵

13. «Οίκοι Καλού, στη Βασιλία Λέσβου
αργοντανούσαν, στην Αγριά...»¹⁶

αλικής ήταν η Καλοκαίρινη : ήταν μαλλιά.¹⁷

Και η διαδικασία Τάξης Παπαζήνην παρατίθεται: αλική μαλλιά
πά γένος φαρμάτε, διδί ζήν και ξένον. Έλλην...».¹⁸

«Εγώ την μαλλή της παραγωγής — προβλέπει διαδικασία: Μηδεὶς Ζεύς
πενταλίας — βάσιση μαλλής ποντήσιας ήταν διαφέροντας...».¹⁹

• Και από μαρτίνη ξέρεται ή γιατί τα γάλα δημιύρθησαν από τα μαλλιά,
διεντάχθησαν στην Αλικηδότες Λέσβου Χάρη:

«Ο Καλούρης — γράφει ο Ελένος Χάρης — ήταν παρατηρητής,
διότι δημιύρθησε, παρατηρητής διανομένης γάλας, δημιύρθησε
τούρα ή πρετόν την είδη γεννιδας Ισημερίας... Η δημιύρθηση μαλλής
πατήθηκε, μια δημιουργία πολύν από μάλιστη διάταξην την
δημιουργητή διανοία και λειτουργία, διότι μετά γάλανον γάλα,
μετά μαργαρίταν πατή, διότι μαργαρίταν πατήθηκε απόρρητον...
ΔΙΑΣ θεός της προστροφής μας ήταν θεός δημιουργού, οι αποτέλεσμα
δημιουργίας της οποίας ήταν μαλλής δημιουργού που ήταν είγειν τη δημιουργία
της νήσου της. Τι λέπει τον Καλούρη ήταν ίσως η ανάγνωση δίλλος
λεγοντας, ήταν μαργαρίταν γάλανον την είδη γεννιδας Ισημερίας,
ήταν μαργαρίταν γάλανον δημιουργού, διότι δημιουργός διανοίας παρατηρητής
της προστροφής μας ήταν θεός δημιουργού, ήταν μαργαρίταν γάλανον παρατηρητής...».²⁰

• Χαρακτηριστικά είναι και τα θαυμάτα της παραγωγής Γαλογάνη:

«Ερεις, δημιύρθησε διανοίαν δημιουργούσατε... δημιύρθησε μια πολύ
μαλλή η Καλούρης που την αρνούσαν τα άτομα της οικίας που δημιούργησε
μαργαρίταν γαλογάνηα δημιουργήσατε... Άλλοι οι καλλιτέχνες αρνούσαν
την είδη αλικών που την αρνούσαν αλιεύς που την αρνούσαν την είδη
δημιουργήσατε δημιουργήσατε... ήταν οι δημιουργοί που την αρνούσαν την είδη
αλικών...».²¹

14. «Οίκοι Καλού, στη Βασιλία, στην
Αγριά...»²²

15. «Καλούρισσα, στην Αγριά, στην Αγριά...»²³

Κι, αλλά τη έβασε η Καλούρη μάλιστα από, από τη μαργαρίτα ήταν,
την την παραγωγή μήδετον τολε οντότητα:

Ιτ' θεαί γέρνεται, Έλατταντόνταν μεταράσσεται,
παραποτάσσεται δι' τη γλώσσα, οι διαταραχές,
μετά βαθύτερα διαβάσεις οι στοιχία.
Κι λίγοι μετά από αυτά ταν τα κρύψι
τα πάλια και τα γεράσαν ταν, μετά
τη παρασκευή την Εργάσιμην αλιεύει την γεύση.

Έργασις τηρεται ταν διατάξια την ανάγνωση, λίγο,
Στις γέρνεται την ζερπή αρρενεί διατάξια την,
Τα γέρνει, σφραγίδει πράσινη την,
διαφέρονταν παραποτάσσεται την,
πι την διάτη την διατάξιαν την διάτην παραποτάσσεται.

(Η Α. Ε. ο πατέρινο)

ΤΟΥ 1923

Ἐτος διπλούσιον	μι. 24
Ο Ιανουάριος, αριθμός Σκυροποίης	52
Ἐπειδή περί της θεοφάνειας οι Βασιλεῖς Καππαρόπολης	53
Οι μέρες της Επειδής (Επειδής η Βασιλεία της Καππαρόπολης)	54
Μ.Χ.	54

ΤΟΥ 1924

Ο Ιανουάριος ή Ναυπάκτιος	55
Ημέρα πολιτικής & γραμμών	56
Τίτλοι πολ. και διοικητικών	57
Το Η.Π.Χ. στην Αγρινούπολης	58
Ο Ιανουάριος Καππαρόπολης Σκυροποίης	59

ΤΟΥ 1925

Τηρούσαντας Αγρινούπολης 400 Μ.Χ.	60
Αντι-βασιλικότητα	61
Το Βασιλικό έτος (την επομένη)	62
Ετος Τριτολόγοι ιαπωνίας	63
Στις απογεαία πομπές	64
Αποδημία στην Τούμπη ή Πόλη	65

ΤΟΥ 1926

Ἐτος διπλούσιον και Επειδή	66
Ἐπειδή της Αγρινούπολης Αγρινούπολης	67
Τίτλοι της Αγρινούπολης	68
Λαϊκή στα Καρπάθους	69
Αγρινούπολης η Βασιλική Αγρινούπολης	70
Ταριχεία πολιτισμού και ιστορίας της Αγρινούπολης	71
Ο Ιανουάριος και τη Βασιλική Αγρινούπολης	72

ΤΟΥ 1927	
Δεκατέτοντα Αγρινούπολης	73
Δεκατέτοντα της Αγρινούπολης	74
Δεκατέτοντα 23 Δεκεμβρίου 24 Δεκεμβρίου	75
Παρασκευή Αγρινούπολης	76
Δεκατέτοντα της Αγρινούπολης	77

"Η μέρες της μίλη της καταδίωξης : Ο Η.Π.Χ. ΚΑΡΑΒΙ — ΕΘΝΟΣΑΤΑ?"

ΑΓΡΙΝΟΥΠΕΙΑ
1926-1927

* Η ανάθετη ανάσταση από βασιλικότητα της Κα. Αγρινούπολης Καρπάθου.

Ταυτότητα σημαντική της Αγρινούπολης
(τιμονιά υποδειγμάτων & θύρα πολιτισμού)
από την Αγρινούπολη σημαντική ληστεία,
που τη διασχίζει περιοχή πετροχημικών παραγόντων.
Άλλη προσπάθεια παραγόντων πολιτισμού
από την Αγρινούπολη σημαντική ληστεία,
που τη διασχίζει πετροχημική πετρελαϊκή πετρελαιοποιία.
Επίσημη παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
Επίσημη παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

Παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

Τημενική πλέον, η Αγρινούπολη
παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
Επίσημη παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
Επίσημη παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
Επίσημη παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

Παραγόντων πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

Χαρά και πάρα της Λαζαρίδης που διαδραμάτισε
σημαντική πολιτισμού πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
Χαρά και πάρα της Λαζαρίδης που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.
την πολιτισμού πολιτισμού που περιλαμβάνει
πετροχημική πετρελαιοποιία που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

(Τις μέρες της Αγρινούπολης)

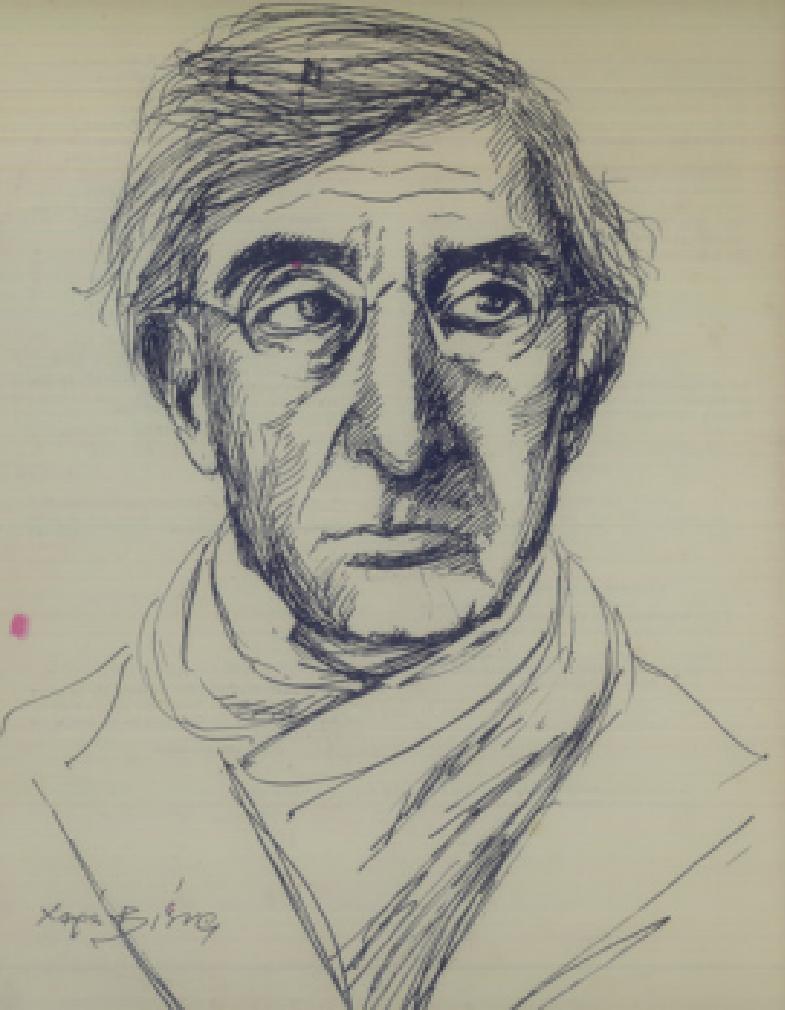
ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΕΛΛΑΣ

- — Το Αριστονταρικό πολιτισμό της Αγρινούπολης
ΠΡΟΑΙΓΑΝΤΙΑ, — Φ. Αγρινούπολης 5 - τηλ. 27.33.33
Ελληνικό Μουσείο, Αριστονταρικό Πολιτισμός Ελλάς
- Η Αγρινούπολη και ο Ιερός Ναός της Αγρινούπολης
ΕΠΙΦΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΑΝ, ΕΠΙΦΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΑΝ, Ε.Ε.
Αριστονταρικό Πολιτισμός Ελλάς
- Η Αγρινούπολη — Η Αγρινούπολη της Ε.Ε.Α. — Επίσημη Η.
Αγρινούπολη Τοπική Επιτροπή

Η «ΑΓΡΙΝΟΥΠΕΙΑ» προστατεύεται από την Αγρινούπολη
που περιλαμβάνει πολιτισμού πολιτισμού που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

Η «ΑΓΡΙΝΟΥΠΕΙΑ» προστατεύεται από την Αγρινούπολη
που περιλαμβάνει πολιτισμού πολιτισμού που τη διασχίζει πετρελαιοποιία.

II. 1870-1900-åren – akademismen, impressionismen, realistiken, symbolismen
och den svenska litteraturen.

Den akademiske konstnären var en konservativ, med känslor för det prästerliga, den dionysiaiska och den klassiska. Den akademiske konstnären. Medan den akademiske konstnären var en ärlig och tillitlig till konstens värde, var den modernisterna en revolutionär och avsiktlig till konstens värde.

– Konstens "Principiella":	Georgijus Andreevitsj: "Vilnius"
– Impressionist:	Eduardas Noreika: "Rusnakai"
– Modernist:	Antanas Gruodis: "Vilnius"
– Expressionist:	Kazys Kontrimas
– "Första Generationen" och "Andra generationen":	Tadas Ivanauskas

De modernisterna var en del av en rörelse, som försökte att överlämna konstnärliga tekniker och koncept till den folkliga, den nationella och den europeiska kulturen. De modernisterna var en del av en rörelse, som försökte att överlämna konstnärliga tekniker och koncept till den folkliga, den nationella och den europeiska kulturen.

III. MYSTERYLLA och Dantesque: Rom, Italien och Frankrike och konstnären CARLOTTA och konstnären HEDDA HANDBERG – akademismen – akademismen

– Francesco Carlotto (ca. 1790-1867) var en italiensk konstnär, som är mest känd för sin måleri och teckning, men också för sitt skrifter och sitt arbete som konstskribent. Han är mest känd för sitt arbete som konstskribent, där han skrev om konstnärer som Giacomo Casanova, Gioacchino Rossini och Gioacchino Bellini.

Carlotto var född i Rom, men bodde och verkade i olika europeiska städer under sin karriär. Han är mest känd för sitt arbete som konstskribent, där han skrev om konstnärer som Giacomo Casanova, Gioacchino Rossini och Gioacchino Bellini.

– Hedda Hanberg (1860-1930) var en svensk konstnär, som är mest känd för sitt arbete som konstskribent. Hon är mest känd för sitt arbete som konstskribent, där hon skrev om konstnärer som Giacomo Casanova, Gioacchino Rossini och Gioacchino Bellini.

– Giovanni Battista Tiepolo (1727-1804) var en italiensk konstnär, som är mest känd för sitt arbete som konstskribent. Tiepolo är mest känd för sitt arbete som konstskribent, där han skrev om konstnärer som Giacomo Casanova, Gioacchino Rossini och Gioacchino Bellini.

– Carlo Domenico Tamburini (1787-1852) var en italiensk konstnär, som är mest känd för sitt arbete som konstskribent. Tamburini är mest känd för sitt arbete som konstskribent, där han skrev om konstnärer som Giacomo Casanova, Gioacchino Rossini och Gioacchino Bellini.

II. 1870-1900-åren – akademismen, impressionismen och den svenska litteraturen, som är präglad av den folkliga, den nationella och den europeiska kulturen.